

สรุปและอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาเรื่องความต่อเนื่องของแก่นความในทัศนปริจเฉท โดยศึกษารูปแสดงแก่นความ ในตำแหน่งแก่นความและ/หรือประธานของอนุภาค ว่ามีรูปแสดงแก่นความใดบ้างในการดำเนินความต่อเนื่องของแก่นความในทัศนปริจเฉท และรูปแสดงแก่นความแต่ละชนิดนั้นมีค่าความต่อเนื่องมากน้อยแตกต่างกันอย่างไร โดยวัดค่าความต่อเนื่องจากค่าย้อนกลับและค่าสืบเนื่องของ กิวอน(1983)

ในการทำวิจัย ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากปริจเฉทที่เกิดขึ้นจริงในการเขียนความเรียงของนักเรียน โดยขอให้นักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเขตจ้อหนันในช่วงอายุ 16-18 ปี จำนวน 50 คน เขียนความเรียงแสดงความคิดเห็นเรื่อง "ปัญหาการจราจรที่มีผลกระทบต่อนักเรียน" ผู้วิจัยกำหนดให้แต่ละคนเขียนความเรียงไม่เกิน 1 หน้ากระดาษ ต่อจากนั้นก็นำมาสุ่มตัวอย่างข้อมูล 10 ความเรียง ในการวิเคราะห์ข้อมูลนี้เริ่มจากการนำความเรียงทั้ง 10 ความเรียงมาตัดแยกอนุภาคโดยมีเกณฑ์ในการตัดแยกซึ่งได้กล่าวแล้วในบทที่ 2 การตัดแยกอนุภาคนี้ทำเพื่อนำมาวิเคราะห์รูปแสดงแก่นความของอนุภาคแต่ละอนุภาคใน 10 ความเรียง ว่ามีรูปแสดงแก่นความชนิดใดบ้าง หลังจากนั้นก็ให้ค่าความต่อเนื่อง 2 ค่าคือ ค่าย้อนกลับและค่าสืบเนื่องกับรูปแสดงแก่นความแต่ละชนิด แล้วนำค่าย้อนกลับและค่าสืบเนื่องของรูปแสดงแต่ละชนิดมาหาค่าเฉลี่ย ในการหาค่าเฉลี่ยนั้นได้มีการหาค่าเฉลี่ย 2 ครั้งด้วยกัน ครั้งแรก คือ การหาค่าเฉลี่ยความต่อเนื่องของรูปแสดงแก่นความแต่ละชนิดในแต่ละความเรียงเพื่อนำไปสู่การหาค่าเฉลี่ยครั้งที่สอง การหาค่าเฉลี่ยครั้งที่สอง คือ การหาค่าเฉลี่ยรวมความต่อเนื่องของรูปแสดงแก่นความจาก 10 ความเรียง แล้วนำค่าเฉลี่ยรวมความต่อเนื่องจากค่าเฉลี่ยย้อนกลับและจากค่าเฉลี่ยสืบเนื่องของรูปแสดงแต่ละชนิด มาเรียงลำดับความมากน้อย โดยจะแสดงเป็นแผนภูมิแสดงค่าความต่อเนื่องและแผนภูมิกราฟแท่งแสดงการเปรียบเทียบ

หลังจากได้ทำการวิเคราะห์รูปแสดงแก่นความในตำแหน่งแก่นความและ/หรือประธานของอนุภาคแล้ว พบว่า มีรูปแสดงแก่นความในการดำเนินความต่อเนื่องของแก่นความ ในทัศนปริจเจกทั้งหมด 7 ชนิด ได้แก่ สฤรูป, สฤรูปที่มีหน่วยชชชช, สรรพนาม, นามวลีที่ไม่มีหน่วยชชชช, นามวลีที่มีหน่วยชชชช, นามวลีที่มีหน่วยแสดงแก่นความ และ นามวลีที่มีหน่วยชชชชและหน่วยแสดงแก่นความ และยังพบอีกว่า รูปแสดงแก่นความแต่ละชนิดนี้มีค่าความต่อเนื่องมากน้อยแตกต่างกัน โดยวัดจาก ค่าเฉลี่ยรวมความต่อเนื่องจากค่าเฉลี่ยย้อนกลับและจากค่าเฉลี่ยสืบเนื่อง ซึ่งสามารถนำมาจัดเรียงลำดับจากรูปแสดงที่มีค่าความต่อเนื่องมากที่สุดไป จนถึงรูปแสดงแก่นความที่มีความต่อเนื่องน้อยที่สุด โดยได้ยึดค่าเฉลี่ยย้อนกลับเป็นหลักในการจัดเรียง สรุปผลได้ดังนี้ คือ สฤรูป เป็นรูปแสดงแก่นความที่มีค่าความต่อเนื่องมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยย้อนกลับเป็น 1.27 และมีค่าเฉลี่ยสืบเนื่องเป็น 1.6, สรรพนาม มีค่าเฉลี่ยย้อนกลับเป็น 1.42 และมีค่าเฉลี่ยสืบเนื่องเป็น 2.17, สฤรูปที่มีหน่วยชชชช มีค่าเฉลี่ยย้อนกลับเป็น 2.86 และมีค่าเฉลี่ยสืบเนื่องเป็น 1, นามวลีที่มีหน่วยชชชชและหน่วยแสดงแก่นความ มีค่าเฉลี่ยย้อนกลับเป็น 5.83 และมีค่าเฉลี่ยสืบเนื่องเป็น 2, นามวลีที่มีหน่วยชชชช มีค่าเฉลี่ยย้อนกลับเป็น 8.5 และมีค่าเฉลี่ยสืบเนื่องเป็น 1.25, และ นามวลีที่ไม่มีหน่วยชชชช เป็นรูปแสดงแก่นความที่มีค่าความต่อเนื่องน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยย้อนกลับเป็น 10.29 และมีค่าเฉลี่ยสืบเนื่องเป็น 1.5 นอกจากนี้ เมื่อนำค่าความต่อเนื่องทั้ง 2 ค่าของรูปแสดงแก่นความเหล่านี้ มาแสดงในแผนภูมิกราฟแท่ง จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า รูปแสดงที่มีค่าความต่อเนื่องมากจะมีค่าเฉลี่ยย้อนกลับน้อย แต่มีค่าเฉลี่ยสืบเนื่องมาก ซึ่งจะสอดคล้องกับผลที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น

โดยสรุปการศึกษาเรื่อง ความต่อเนื่องของแก่นความในทัศนปริจเจก สิกขารูปแสดงแก่นความ ในตำแหน่งแก่นความและ/หรือประธานของอนุภาค พบว่า มีรูปแสดงแก่นความที่ใช้ในการดำเนินความต่อเนื่องของแก่นความทั้งหมด 7 ชนิด ได้แก่ สฤรูป, สฤรูปที่มีหน่วยชชชช, สรรพนาม, นามวลีที่ไม่มีหน่วยชชชช, นามวลีที่มีหน่วยชชชช, นามวลีที่มีหน่วยแสดงแก่นความ และนามวลีที่มีหน่วยชชชชและหน่วยแสดงแก่นความ ซึ่งรูปแสดงแก่นความแต่ละชนิด ก็มีค่าความต่อเนื่องที่แตกต่างลดหลั่นกันดังที่ผู้วิจัยได้กล่าวไปแล้ว

อภิปรายผล

1) ในการศึกษาเรื่อง ความต่อเนื่องของแก่นความในทัศนปริจเจต ผู้วิจัยมีสมมุติฐานในการวิจัยว่า รูปแสดงแก่นความที่ดำเนินความต่อเนื่องของแก่นความในทัศนปริจเจตมี 3 ชนิด ได้แก่ นามวลี, สรรพนาม และสัณรูป และค่าความต่อเนื่องของรูปแสดงแก่นความที่ดำเนินความต่อเนื่องของแก่นความในปริจเจตนั้นมีความแตกต่างและลดหลั่นกันไป จากผลการวิเคราะห์พบว่า มีรูปแสดงแก่นความที่ใช้ในการดำเนินความต่อเนื่องของแก่นความในทัศนปริจเจตตรงกับสมมุติฐานทั้ง 3 ชนิด คือ นามวลีหรือนามวลีที่ไม่มีหน่วยขยาย, สรรพนาม และ สัณรูป และยังได้ข้อมูลเพิ่มเติมอีกด้วยว่า รูปแสดงเหล่านี้ เมื่อมีหน่วยขยายและไม่มีหน่วยขยาย จะมีค่าความต่อเนื่องที่ไม่เท่ากัน ยิ่งไปกว่านั้น การที่รูปแสดงแก่นความมีหน่วยแสดงแก่นความ(topic marker) ก็สัมพันธ์กับค่าความต่อเนื่องของรูปแสดงแก่นความนั้นด้วย ดังนั้น ในการศึกษาค่าความต่อเนื่องของรูปแสดงแก่นความ จะต้องพิจารณารูปแสดงแก่นความเป็น 7 ชนิด ซึ่งมีค่าความต่อเนื่องที่มากน้อยลดหลั่นกัน เรียงลำดับจากรูปแสดงแก่นความที่มีค่าความต่อเนื่องมากที่สุดไปยังรูปแสดงแก่นความที่มีค่าความต่อเนื่องน้อยที่สุด ในการเรียงนี้ได้ยึดค่าย้อนกลับเป็นหลักในการเรียงลำดับ รูปแสดงแก่นความและค่าความต่อเนื่องของรูปแสดงแก่นความแต่ละชนิด มีดังนี้ คือ

รูปแสดงแก่นความ	ค่าความต่อเนื่อง จากค่าย้อนกลับ	ค่าความต่อเนื่อง จากค่าสืบเนื่อง
1. <u>สัณรูป</u>	<u>1.27</u>	<u>1.6</u>
2. <u>สรรพนาม</u>	<u>1.42</u>	<u>2.17</u>
3. <u>สัณรูปที่มีหน่วยขยาย</u>	<u>2.86</u>	<u>1</u>
4. <u>นามวลีที่มีหน่วยขยายและหน่วยแสดงแก่นความ</u>	<u>5.83</u>	<u>2</u>
5. <u>นามวลีที่มีหน่วยขยาย</u>	<u>7.75</u>	<u>1.5</u>
6. <u>นามวลีที่มีหน่วยแสดงแก่นความ</u>	<u>8.5</u>	<u>1.25</u>
7. <u>นามวลีที่ไม่มีหน่วยขยาย</u>	<u>10.29</u>	<u>1.5</u>

แต่อย่างไรก็ดี ผลการวิเคราะห์ที่ได้ก็ยิ่งสอดคล้องกันกับสมมุติฐานที่ได้ตั้งไว้ ส่วนค่าความต่อเนื่องของรูปแสดงแก่นความในทัศนปริจเจตทั้ง 7 ชนิดนั้น ก็มีความแตกต่างลดหลั่นกัน

ซึ่งตรงกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้เช่นกัน

นอกจากนี้ยังพบอีกว่า เมื่อรูปแสดงแก่นความรูปใดมีการเติมหน่วยแสดงแก่นความรูปแสดงนั้นจะมีค่าความต่อเนื่องเพิ่มขึ้น สืบเกิดได้จากค่าความต่อเนื่องของรูปแสดง นามวลี หรือนามวลีที่มีหน่วยแสดงแก่นความ และ นามวลีที่มีหน่วยขยายและหน่วยแสดงแก่นความ มีค่าความต่อเนื่องมากกว่า เพราะมีค่าย้อนกลับน้อยกว่า รูปแสดง นามวลีที่ไม่มีหน่วยขยาย และ นามวลีที่มีหน่วยขยาย ตามลำดับดังนี้

รูปแสดงแก่นความ	ค่าย้อนกลับ
<u>นามวลีที่มีหน่วยแสดงแก่นความ</u>	<u>8.5</u>
<u>นามวลีที่ไม่มีหน่วยขยาย</u>	<u>10.29</u>
<u>นามวลีที่มีหน่วยขยายและหน่วยแสดงแก่นความ</u>	<u>5.83</u>
<u>นามวลีที่มีหน่วยขยาย</u>	<u>7.75</u>

เพราะหน่วยแสดงแก่นความมีคุณสมบัติ คือ การย้ำเน้นหรือเป็นการจำเพาะอย่างชัดเจนว่าแก่นความนี้เป็นความเก่าที่มีการทราบกันมาก่อนแล้ว (เพ็ชรศิริ: 2535)จากในข้อมูลพบว่า โดยมากรูปแสดงแก่นความที่มีการเติมหน่วยแสดงแก่นความ เช่น นี้, นั้น จะเป็นแก่นความที่มีการกล่าวมาก่อนแล้วในอนุภาคที่อยู่ก่อนหน้าในปริจเจตเดียวกัน เช่น ปัญหานี้, หรืออาจจะเป็นการทวนหัวข้อปริจเจต เช่น การจราจรนี้ หรือเป็นการอ้างถึงโดยสรุปสิ่งที่กล่าวมาก่อนหน้าในปริจเจตเดียวกัน เช่น การฝ่าฝืนกฎจราจรนี้ ดังในตัวอย่างต่อไปนี้ตามลำดับ

ก) ปัญหาการจราจรประการแรกคือปัญหาการจราจรติดขัด

ข) ซึ่ง ปัญหานี้ ทำให้เกิดความล่าช้าในการเดินทางมาโรงเรียน

(ดูความเรียงที่ 1 ในภาคผนวก)

ก) การจราจรนี้ มีผลมาก

ข) เพราะทุกคนต้องมีการเดินทาง

(ดูความเรียงที่ 6 ในภาคผนวก)

ก) เช่น เมื่อมีรถขับผิดกฎ

ข) ตำรวจจราจรจะให้ใบสั่ง

- ค) คนขับก็อ้างว่าเป็นคนของคนโน้นคนนี้หรือเป็นลูกเป็นหลานเป็นญาติของคนโน้นคนนี้
ง) ซึ่ง การฝ่าฝืนกฎจราจร เป็นปัญหาทางอ้อมที่ส่งผลให้รถติด

(ดูความเรียงที่ 10 ในภาคผนวก)

2) ในการประเมินคุณภาพของปริจเจตนั้น มีปัญหามาโดยตลอด เนื่องจากไม่มีเกณฑ์ที่เป็นรูปธรรมชัดเจนในการประเมินคุณภาพของปริจเจต ปัจจัยหนึ่งของปริจเจตที่มีคุณภาพ คือ ความมีเอกภาพทางความหมาย ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ค่าย้อนกลับและค่าสืบเนื่อง น่าจะเป็นดัชนีชี้วัดหนึ่งในการประเมินคุณภาพของปริจเจต เพราะค่าย้อนกลับ เป็นค่าที่แสดงให้เห็นว่า รูปแสดงแก่นความของอนุพจน์ต่อเนื่องมาจากอนุพจน์ใด โดยให้ค่าย้อนกลับจากการนับอนุพจน์ไปทางซ้ายของรูปแสดงแก่นความนั้นจนถึงต้นเค้าของรูปแสดงแก่นความนั้น ถ้ารูปแสดงแก่นความรูปใดมีระยะห่างจากต้นเค้าของรูปแสดงแก่นความนั้นน้อย ก็จะมีค่าย้อนกลับน้อย ทำให้มีค่าความต่อเนื่องมาก เพราะจะทำให้ทราบได้อย่างรวดเร็วว่า อนุพจน์ต่อเนื่องมาจากอนุพจน์ใด และอนุพจน์นี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ทำให้มีการดำเนินเรื่องได้ดีและมีเอกภาพทางความหมาย ส่วนค่าสืบเนื่อง เป็นค่าที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการขยายความหรือ ความสามารถในการเพิ่มสารที่เกี่ยวกับแก่นความนั้นในอนุพจน์ที่ตามมา การให้ค่าสืบเนื่องนั้น ให้ค่าโดยการนับอนุพจน์ที่ต่อเนื่องกันที่อยู่ถัดไปทางขวาที่มีแก่นความเดียวกันกับรูปแสดงแก่นความนั้นปรากฏอยู่ ถ้ารูปแสดงแก่นความรูปใดมีการเพิ่มสารที่เกี่ยวกับแก่นความนั้นในอนุพจน์ที่ตามมามาก รูปแสดงรูปนั้นก็จะมีค่าสืบเนื่องมาก ทำให้มีค่าความต่อเนื่องมากด้วย เพราะแก่นความนั้นได้รับการขยายความมาก ทำให้ยังคงแก่นความนั้นเอาไว้ และทำให้มีเอกภาพทางความหมายด้วย ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึงความต่อเนื่องของแก่นความ ซึ่งทำให้ปริจเจตมีเอกภาพทางความหมาย ในตัวอย่างนี้ แสดงให้เห็นถึงความต่อเนื่องของ แก่นความ ปัญหารถติด ในข้อมูลที่ตัดตอนมาจากความเรียงที่ 10 ในภาคผนวก ซึ่งมีความต่อเนื่องของแก่นความ ปัญหารถติด มาก เนื่องจากมีค่าย้อนกลับมาก เพราะรูปแสดงแก่นความของแต่ละอนุพจน์อยู่ห่างจากต้นเค้าเพียง 1 อนุพจน์เท่านั้น ซึ่งจะแสดงค่าความต่อเนื่องของแก่นความมาก นอกจากนั้น ยังมีค่าสืบเนื่องมากด้วย เพราะมีการให้สารเกี่ยวกับรูปแสดงแก่นความรูปนี้ ในอนุพจน์ที่ตามมาอย่างต่อเนื่อง ทำให้ปริจเจตมีเอกภาพทางความหมายมากขึ้น และทำให้ปริจเจตมีคุณภาพในระดับหนึ่งด้วย ดังในตัวอย่างต่อไป (ดูวิธีการอ่านเครื่องหมายใน บทที่ 2 หน้า)

1. ปัญหาในการจรรยา มีหลายปัญหา
0 20 / 2 ปัญหา 1 นว.
2. แต่ ปัญหาที่เป็นปัญหาหลักที่สุด คือ ปัญหาารถติด
1 ปัญหาในการจรรยา 1 / 0 นว.+นค.
3. เพราะ ปัญหาารถติดนี้ ก่อให้เกิดความเสียหายต่อประเทศชาติ
2 ปัญหาารถติด 1 / 5 ปัญหาารถติด 2 นว.+นค.
4. และ 0 เป็นตัวขัดขวางในการพัฒนาประเทศชาติต่อไป
3 ปัญหาารถติด 1 / 5 ปัญหาารถติด 1 สมย.
5. และ 0 ยังมีผลกระทบต่อนักเรียนที่เป็นอนาคตของชาติอีกด้วย
4 ปัญหาารถติด 1 / 0 สมย.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะ

1. ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะความต่อเนื่องของแก่นความในทัศนปริจเจต จึงน่าจะมีการศึกษา ความต่อเนื่องของแก่นความในปริจเจตชนิดอื่น ว่า อัตราความลดหลั่นของค่าความต่อเนื่องของรูปแสดงแก่นความแต่ละชนิดมีความลดหลั่นเหมือนหรือต่างจากผลที่ได้ จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
2. น่าจะมีการศึกษา รูปแสดงแก่นความในตำแหน่งอื่นด้วย อาจจะทำให้เห็นความต่อเนื่องอีกลักษณะหนึ่ง การศึกษาค่าความต่อเนื่องของรูปแสดงแก่นความที่ปรากฏในทุกตำแหน่ง ในประโยคอาจจะเป็นเกณฑ์หนึ่ง ในการตัดสินใจว่า แก่นความใดในปริจเจตได้รับการขยายความมากที่สุดและทำให้เห็นความสำคัญลดหลั่นกันของแก่นปริจเจต
3. ค่าความต่อเนื่องนี้อาจจะใช้เป็นเกณฑ์เกณฑ์หนึ่งในการประเมินคุณภาพ ของความเรียงของนักเรียนได้ น่าจะได้มีการศึกษาเกณฑ์อื่นเพิ่มเติม เช่น ค่าเชื่อมในปริจเจตและรูปประโยคที่ปรากฏในปริจเจตเพิ่มเติม ซึ่งอาจจะทำให้ได้เกณฑ์ภาววิสัยบางประการในการตัดสินคุณภาพปริจเจต

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย